

[Hans Larsen-Ledet]

er nået mine ører. Det er altså barsk, det, der foregår derovre i øjeblikket. Det er noget, der sætter sindene i kog, om vi gør det på den ene måde eller vi gør det på den anden måde.

Men en sag kan jo altid ses fra flere sider. Den sidste tid har jeg hørt meget om de gule biers robusthed, og deres evne til at samle honning skulle være meget bedre end de brune biers. Følgelig ville indgrebet medføre en stor nedgang i produktionen af det fine produkt, som læsehonning er. Dermed ville det også medføre en økonomisk nedtur, idet en række af de »gule« biavlere overhovedet ikke vil se brune bier i deres bistader.

Hvis ikke der findes noget kompromisforslag, vil Det Radikale Venstre selvfølgelig støtte landbrugsministerens forslag om opformering af nye dronninger af den brune race til udskiftning med bier af andre racer, og vi vil hermed leve op til Riokonferencens budskab om opretholdelse af arternes mangfoldighed.

Lysholm Christensen (KRF):

Det er en noget følsom bisag, vi har til behandling her i dag. Rent teknisk handler det om regler om fredning af visse biracer og om ændring af lovens § 2 om adgang til en bigård.

Vi har i Kristeligt Folkeparti stor forståelse og respekt for beslutningen på Riokonferencen om den biologiske diversitet. Spørgsmålet er da, hvordan vi udmønter det rent praktisk her i Danmark i denne konkrete sag, altså en bevarelse af den brune bi på Læsø.

Der er skrevet meget om sagen. Vi har nok alle en stor stak papirer liggende om denne sag, og derfor er der sikkert også allerede svaret på de spørgsmål, som jeg egentlig havde lyst til at stille, men jeg mener, det kunne være nyttigt at have visse svar liggende som bilag til selve sagen.

Det, jeg tænker på, er, som også andre ordførere har nævnt det: Hvilke konsekvenser får det for floraen og for faunaen på Læsø, hvis man gennemfører dette her, altså at den brune bi bliver den eneste og den gule ikke længere eksisterer? Vil det få konsekvenser for flora og fauna? Endelig er der spørgsmålet om overlevelsesevnen for den brune bi. Den er efter sigende noget pestbefængt, og er den i stand til at klare sig selv uden et aktivt avlsarbejde? Sådanne nogle ting kunne det være nyttigt at få afklaret.

Vores tilslutning fra Kristeligt Folkepartis side er desuden betinget af, at vi finder en rimelig erstatning til de biavlere, som må sige farvel til de gule bier. Der er jo en værdi i disse bifamilier, og endelig er der også et driftstab, som bør dækkes. Der er jo tale om en slags ekspropriation.

Landbrugsministeren (Bjørn Westh):

Først vil jeg takke for den, synes jeg, overvejende positive holdning, der har været.

Hr. Mejdahl sammenlignede det her med en dronningerunde. Jeg håber, at resultatet af den dronningerunde, vi er i gang med, bliver lige så lykkeligt, som det var af den forrige dronningerunde, vi var i gang med i fællesskab herinde.

Forslaget her skal ses som en dansk bestræbelse på at bevare arterne i overensstemmelse med de drøftelser, der var på Riokonferencen, som flere har omtalt.

Den brune bi, der tidligere var den dominerende birace i det nordlige Europa, er nu trængt kraftigt tilbage af indførte biracer, især den italienske bi, den gule bi. Den brune bi findes nu kun på Læsø samt visse steder i Norge og Sverige og i begrænset omfang i Storbritannien, men ikke i så stort omfang som på Læsø. Derfor har den bedst chancer på Læsø. Det er den største population, det er dér, der er bedst chance for, at den kan overleve, og derfor har Danmark i og for sig ansvaret for, at den brune bi overlever. Det er det, vi prøver at sikre med lovforslaget her.

Der har været en række spørgsmål, som jeg vil kommentere under udvalgsarbejdet, men jeg vil gerne sige noget om de mere principielle ting, der har været rejst, og om, hvorfor vi i det hele taget drøfter sagen.

Det har igennem en årrække været overvejet, hvad der kunne gøres for at redde den brune bi på Læsø. Den brune bi på Læsø er den originale birace i det nordlige Europa. Den er igennem lang tid blevet tilpasset forholdene på Læsø, og den er således velegnet til træk på lyng. Der opstod på et tidspunkt frygt for, at den brune bi var ved at blive opløst med indførte gule bier. Bl.a. af den grund indførte man i 1989 et forbud mod indførsel af bier til Læsø. Plantedirektoratet overvejede i 1990 at udstede en bekendtgørelse, hvorefter hold af bier af anden race end den brune blev forbudt